

Datu valsts inspekcija

Blaumaņa iela 11/13-15, Rīga, LV-1011, tālr. 67223131, fakss 67223556, e-pasts info@dvi.gov.lv, www.dvi.gov.lv

Rīgā

**Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību
“Tele2”**

(nosūtīšanai e-adreses informācijas sistēmā)

Lēmums

Rīgā, 2020.gada 17.septembrī

Nr. 2-2.2/34

Par rājienu izteikšanu

Datu valsts inspekcija (turpmāk – Inspekcija) informē, ka ir saņēmusi un izvērtējusi sabiedrības ar ierobežotu atbildību “Tele2” (turpmāk – Tele2) 2020.gada 12.jūnija vēstuli Nr.2-1.1/75 (turpmāk – Vēstule), kā arī 2020.gada 29.jūlijā sniegto papildu informāciju.

Inspekcija informē, ka Inspekcijas kompetenci, uzdevumus un tiesības noteic Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 par fizisko personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46 EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (turpmāk-Regula) 55., 57., 58.pants, Fizisko personu datu apstrādes likuma 4. un 5.pants un Elektronisko sakaru likuma 4.panta ceturtā daļa.

Inspekcija atgādina, ka šā gada aprīļa beigās (29. un 30.aprīlī) Tele2 saviem klientiem izsūtīja īsziņas, kurās informēja, ka ņemot vērā, ka šobrīd pieeja mobilajam internetam ir ļoti svarīga, tādēļ Tele2 ir papildinājusi klienta tarifu plānu un dod iespēju no jūnija līdz gada beigām Latvijā lietot bezlimita internetu telefonā, piemaksājot pie ikmēneša rēķina 2,50 *euro*. Savukārt, ja klients nevēlējas šo iespēju izmantot, viņam bija jānosūta īsziņa ar tekstu STOP un, ja klients atsakās no piedāvājuma, tad tas vairs nebūs pieejams.

No Tele2 Vēstulē sniegtās informācijas par iepriekš minēto personas datu apstrādi Inspekcija identificē divus personas datu apstrādes virsnolūkus:

1. Tele2 veiktās personas datu apstrādes virsnolūks bija izstrādāt interneta patēriņa izmaiņām, kas saistītas ar ārkārtas situāciju, piemērotu tarifa plānu, kurā paredzētas patērētāja plašākas tiesības izmantot internetu, veicot piemaksu. Šī informācijas apstrāde tika interpretēta kā esoša līguma grozījumu izdarīšana. Šīs datu apstrādes datu subjekti bija Tele2 klienti, kuri izmantoja kādu no Vēstulē norādītajiem tarifa plāniem¹ un bija patērējuši vismaz 100 MB interneta telefonā martā.

2. Tele2 veiktās personas datu apstrādes virsnolūks bija informēt par jauno tarifu plānu tos Tele2 klientus, kas izmantoja Vēstulē norādītos tarifa plānus, bet nebija patērējuši vairāk kā 100 MB interneta telefonā martā.

Vēstulē norādīts, ka, lai īstenotu plānoto personas datu apstrādi pirmā virsnolūka

¹ Šeit un turpmāk “1,5 GB”, “5GB”, “15GB”, “4GB ģimenei”, “10GBģimenei”, “Nr.3”, “Zelts 100 MB Latvijā”, “Zelts 1,5GB Latvijā”, Zelts 6GB Latvijā” vai “2GBSenioriem”

sasniegšanai, personas datu apstrādes tiesiskais pamats attiecīgās lietotāju grupas atlasei ir Regulas 6.panta 1.punkta b) apakšpunkts, jo personas datu apstrāde nepieciešama, lai īstenotu līguma izpildi. Savukārt attiecībā uz personas datu apstrādi informējot par plānotajiem tarifu plānu grozījumiem, tiesiskais pamats ir arī Regulas 6.panta 1.punkta c) apakšpunkts: “apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu”, kur juridisks pienākums Tele2 ir uzlikts ar Elektronisko sakaru likuma 23.panta trešo daļu “[..] Elektronisko sakaru komersants informē abonentu par līguma nosacījumu grozījumiem [..]”, kas nedod Tele2 izvēles iespēju, bet gan uzliek par pienākumu informēt visus abonentus, uz kuriem grozījumi attiecas.

Savukārt nosacītā otrā personas datu apstrādes virsnolūka sasniegšanai veiktā personas datu apstrāde saistīta ar klientu informēšanu par iespēju iegūt neierobežota apjoma interneta lietošanu mobilajā ierīcē, pamatojoties uz Tele2 leģitīmo interesi atbalstīt savus klientus ārkārtas stāvokļa un globālas pandēmijas laikā, kas veicinājusi strauju mobilo datu lietošanas pieaugumu pat vairākkārtīgi, piedāvājot zemākas maksas neierobežota apjoma datu lietošanas iespēju, un tādā veidā stiprinot Tele2 sociāli atbildīga uzņēmuma tēlu sabiedrībā. Atbilstoši Informācijas sabiedrības pakalpojumu likumam un Regulai, tiešā mārketinga ziņu nosūtīšana jau esošiem Tele2 klientiem ir balstīta uz Regulas 6.panta 1.punkta f) apakšpunktu. Arī savā 2020.gada 29.jūlija vēstulē Tele2 atsaucoties uz Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma 9.panta otrajā daļā noteikto izņēmumu argumentē, ka veiktās personas datu apstrādes pamats var būt Regulas 6.panta 1.punkta f) apakšpunkts. Inspekcija skaidro, ka, lai noteiktu precīzu konkrētajām apstrādes darbībām piemērojamo normatīvo aktu (Regula un/vai e-privātuma direktīvu² transponējošie normatīvie akti (Elektronisko sakaru likums un Informācijas sabiedrības pakalpojumu likums)) ir nepieciešams ņemt vērā Eiropas datu aizsardzības kolēģijas³ 2019.gada 12.marta viedokli Nr.5/2019 par mijiedarbību starp e-privātuma direktīvu un Regulu īpaši attiecībā uz datu aizsardzības iestāžu kompetenci, uzdevumiem un pilnvarām (turpmāk – Viedoklis). Viedokļa 34.punktā kā piemērs gadījumiem, kad jāievēro, gan Regulas, gan e-privātuma direktīvu transponējošo normatīvo aktu speciālās normas, ir klientu attiecības starp elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniedzējiem un fizisku personu, kas izmanto to pakalpojumus, attiecībā uz ziņu par klientu apstrādi no vienas puses un jomas speciālajiem noteikumiem attiecībā uz, piemēram, nosacījumiem detalizēta rēķina izstrādei, zvana līnijas identifikācijai un noslodzes datu apstrādei.

Inspekcija konstatē, ka Vēstulē sniegtā informācija liecina, ka veikta noslodzes datu apstrāde, kuru izmantošanas kārtība noteikta Elektronisko sakaru likumā, vienlaikus Inspekcija konstatē arī, ka Tele2 pēc klientu informācijas apstrādes automatizētiem līdzekļiem, ir nosūtījis piedāvājumus līguma nosacījumu grozījumiem konkrētiem identificētiem, vai identificējamiem Tele2 klientiem. Inspekcija secina, ka šāda Tele2 rīcība ietilpst Regulas 2.panta 1.punktā noteiktajai materiālajai darbības jomai un atbilst Regulas 4.panta 2.punktā norādītajai personas datu apstrādes definīcijai. Inspekcija ņem vērā, ka attiecībā uz konkrēto klientu datu apstrādi Regula neizvirza prasības, kuras noteiktu papildu vai dubultu pienākumu, salīdzinot ar e-privātuma direktīvu transponējošajos tiesību aktos noteikto pienākumu, tāpat Inspekcija ņem vērā, ka Tele2 veiktās personas datu apstrādes mērķis ir iespējamu izmaiņu civiltiesiskās attiecībās izdarīšana un tas nav tiešā veidā saistīts ar elektronisko sakaru pakalpojuma sniegšanu.

Inspekcija vērs uzmanību, ka atbilstoši Regulas 6.panta 1.punktam personas datu apstrāde ir likumīga tikai tādā apmērā un tikai tad, ja ir piemērojams vismaz viens no 6.panta 1.punktā minētajiem pamatojumiem (Regulā ir noteikti seši vispārīgi tiesiskie pamati: piekrišana, līguma izpilde, juridisks pienākums, sabiedrības intereses, vitālo interešu aizsardzība un leģitīmo interešu ievērošana). Proti, tikai pastāvot kādam no minētajiem tiesiskajiem pamatiem, personas

---

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 12.jūlija direktīva Nr. 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (Turpmāk e-privātuma Direktīva)

³ Eiropas datu aizsardzības kolēģijas kompetence, pienākumi un uzdevumi noteikti attiecīgi e-privātuma Direktīvas 15.panta 3.punktā un Regulas 70.pantā.

datu apstrāde tiek atzīta par tiesisku. Papildus tiesiskā pamata nodrošināšanai, pārzinim veicot personas datu apstrādi, ir jāievēro arī Regulas 5.pantā minētie personas datu apstrādes principi un saskaņā ar tiem personas dati ir jāapstrādā likumīgā un pārredzamā veidā, nodrošinot godprātību pret tām personām, kuru personas datus apstrādā.

Tāpat Inspekcija skaidro, ka noslodzes datu apstrādes tiesiskais pamats noteikts Elektronisko sakaru likuma 70.panta trešajā daļā, kurā noteikts, ka noslodzes datus Elektronisko sakaru komersants ir tiesīgs apstrādāt bez iepriekšējas saskaņošanas ar lietotāju vai abonentu tikai maksas uzskaitē par sniegtajiem elektronisko sakaru pakalpojumiem, maksājumu piedziņai, pretenziju izskatīšanai vai starpsavienojumu nodrošināšanai, izņemot šā panta septītajā, astotajā, 8.¹ un deviņtajā daļā, kā arī šā likuma 68., 71.¹, 71.² un 71.³ pantā paredzētos gadījumos. Citos gadījumos atbilstoši Elektronisko sakaru likuma 70.panta ceturtajā daļā (*Noslodzes datu apstrāde ir atļauta elektronisko sakaru pakalpojumu izplatīšanas un papildvērtības pakalpojumu sniegšanas nolūkos, ja lietotājs vai abonents, uz kuru šie dati attiecas, pirms noslodzes datu apstrādes ir devis piekrišanu saskaņā ar noslēgto elektronisko sakaru pakalpojumu līgumu. Lietotājam vai abonentam ir tiesības jebkurā laikā atsaukt piekrišanu noslodzes datu apstrādei*) noteiktajam noslodzes dati apstrādājami, iegūstot klienta piekrišanu.

Inspekcija ņem vērā, bet konkrētā Lēmuma kontekstā neanalizēs Tele2 veiktās personas datu apstrādes abu nosacīto virsnolūku sasniegšanai, līdzību (tai skaitā ņemot vērā e-privātuma direktīvas 18.apsvērumā skaidroto, ka *“Pievienotās vērtības pakalpojumus var veidot, piemēram, no konsultācijām par vislētākajām tarifa paketēm, maršruta vadības, informācijas par datu plūsmu, laika prognozēm un tūrisma informācijas”*) ar Elektronisko sakaru likuma 1.panta 39.punktā definēto papildvērtības pakalpojumu (*pakalpojums, kura sniegšanai nepieciešama tādu noslodzes datu vai atrašanās vietas datu apstrāde, kas pārsniedz datu apstrādes apjomu, kāds nepieciešams elektronisko sakaru pakalpojumu sniegšanai un maksājumu uzskaitē*).

Inspekcija informē, ka e-privātuma direktīvas 17.apsvērumā skaidrots *“Šajā direktīvā jēdzienam lietotāja vai abonenta piekrišana, neatkarīgi no tā, vai tas ir fiziska vai juridiska persona, jābūt tādai pašai nozīmei, kāda tā ir jēdzienam informācijas objekta piekrišana, kā noteikts un precizēts Direktīvā 95/46/EK. Piekrišanu var sniegt ar jebkuru pienācīgu metodi, kas ļauj lietotājam brīvi sniegt konkrētu un informētu norādi par savu vēlmi, tostarp atzīmēšanu ar ķeksīti interneta tīmekļa vietnē”*. Ievērojot Regulas 94.pantā noteikto, uzskatāms, ka e-privātuma direktīvas transponējošo tiesību aktu kontekstā jēdziens “piekrišana” ir analogs Regulas 4.panta 11.punktā definētajam “piekrišanas” jēdzienam.

Saskaņā ar Regulas 4.panta 11.punktu datu subjekta “piekrišana” ir jebkura brīvi sniegta, konkrēta, apzināta un viennozīmīga norāde uz datu subjekta vēlmēm, ar kuru viņš paziņojuma vai skaidri apstipriņošas darbības veidā sniedz piekrišanu savu personas datu apstrādei. Līdz ar to piekrišana ir jādod ar skaidri apstipriņošu darbību, kas nozīmē brīvi sniegtu, konkrētu, apzinātu un viennozīmīgu norādi par datu subjekta piekrišanu ar viņu saistīto personas datu apstrādei, piemēram, ar rakstisku, tostarp elektronisku, vai mutisku paziņojumu.

Tāpat Inspekcija norāda uz Regulas 32.apsvērumu, kurš noteic, ka piekrišana būtu jādod ar skaidri apstipriņošu darbību, kas nozīmē brīvi sniegtu, konkrētu, apzinātu un viennozīmīgu norādi par datu subjekta piekrišanu ar viņu saistīto personas datu apstrādei, piemēram, ar rakstisku, tostarp elektronisku, vai mutisku paziņojumu. Tas varētu ietvert laukuma atzīmēšanu ar ķeksīti interneta tīmekļa vietnē, informācijas sabiedrības pakalpojumu tehnisko iestatījumu izvēli vai citu paziņojumu vai rīcību, kas šajā gadījumā skaidri norāda, ka datu subjekts piekrīt piedāvātajai savu personas datu apstrādei. Klusēšana, iepriekš atzīmēti laukumi vai atturēšanās no darbības tādējādi nebūtu jāuzskata par piekrišanu. Piekrišanai būtu jāattiecas uz visām apstrādes darbībām, ko veic vienā un tajā pašā nolūkā vai nolūkos. Ja apstrādei ir vairāki nolūki, piekrišana būtu jādod visiem nolūkiem. Ja datu subjekta piekrišana ir jādod pēc elektroniska pieprasījuma, pieprasījumam jābūt skaidram, kodolīgam, un tam nav nevajadzīgi jāpārtrauc tā pakalpojuma izmantošana, par ko tas tiek sniegts.

Vienlaikus Inspekcija informē, ka Darba grupas personu aizsardzībai attiecībā uz personas datu apstrādi (kas izveidota, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes

1995.gada 24.oktobra Direktīvas 95/46/EK „Par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti” 29.pantu, turpmāk - Darba grupa) izstrādātajās Vadlīnijās par jēdziena „piekrišana” definīciju (Guidelines on Consent under Regulation 2016/679 (wp259rev.01) ⁴(turpmāk – Vadlīnijas) ir detalizēti skaidroti piekrišanas nosacījumi un to būtība. Vadlīnijās norādīts, ka piekrišana var būt pienācīgs tiesiskais pamats, ja datu subjektam tiek piedāvāta viņa piekrišanas izmantošanas kontrole un patiesas izvēles iespēja pieņemt vai noraidīt piedāvājumu, dot savu piekrišanu bez kaitīgām sekām datu subjektam, kurš noraidījis piekrišanas došanu. Piedāvājot datu subjektam dot piekrišanu, pārzinim ir jānovērtē, vai piekrišana atbildīs visām prasībām derīgas piekrišanas iegūšanai (Regulas 7.pants un 8.pants). Ja piekrišana ir iegūta pilnībā atbilstoši Regulas prasībām, tas ir instruments, kurš piešķir datu subjektam tiesības veikt kontroli, vai viņa personas dati tiks vai netiks apstrādāti. Ja šādas kontroles iespējas datu subjektam netiek piedāvātas, kontrole kļūst iluzora un piekrišana ir uzskatāma par nederīgu tiesisko pamatu personas datu apstrādei. Darba grupa norāda, ka piekrišanai ir jābūt labprātīgi (brīvi) sniegtai, kas nozīmē savās spējās neierobežota indivīda brīvprātīga lēmuma pieņemšanu, kuru neietekmē nekādi spaidi (piespiešana). Vienlaikus uzsverot, ka piekrišana var būt spēkā gadījumos, kad datu subjektam ir reālas izvēles iespējas bez maldināšanas, iebiedēšanas, piespiešanas vai ievērojamu negatīvu seku radīšanas, ja persona nepiekrīt datu apstrādei. Ja piekrišanas sekas mazina indivīda izvēles brīvību, tad piekrišana nav sniegta labprātīgi. Turklāt ikvienu piekrišanu ikviens var atsaukt, izņemot, ja datu apstrāde ir saistīta ar līgumsaistību izpildi. Inspekcija vērš uzmanību, ka būtisks priekšnoteikums piekrišanas atbilstībai ir iepriekšēja datu subjekta informēšana par personas datu apstrādi, ievērojot Regulas 13.pantā noteikto obligāti sniedzamo informācijas kopumu.

Ņemot vērā minēto, secināms, ka veiktās personas datu apstrādes būtība atbilstoši tās nolūkam un arī Vēstulē norādītajam ir tiešais mārketinga, respektīvi komerciālu paziņojumu sūtīšana, kuras gadījumā sūtītājam ir jāievēro Informācijas sabiedrības pakalpojumu likumā noteiktā īpašā kārtība komerciālu paziņojumu sūtīšanai (piemēram, Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma 9.pantā noteiktais aizliegums komerciālu paziņojumu sūtīšanai fiziskai personai, ja vien nav iepriekš saņemta fiziskas personas piekrišana šāda sūtījuma saņemšanai). Inspekcija ņem vērā Informācijas sabiedrības pakalpojuma likuma 9.panta otrās daļas redakciju, kurš šo izņēmumu ierobežo uz elektroniskā pasta adreses izmantošanu, savukārt gadījumā par kuru tiek veikta pārbaude komerciālie paziņojumi izsūtīti ar īsziņām uz klientu mobilo tālrunu numuriem.

Inspekcija konstatēja, ka atbilstoši Tele2 privātuma politikas sadaļā “Piekrišana datu apstrādei” norādīts, ka *“Pamatojoties uz piekrišanu, var tikt apstrādāti: pakalpojumu lietošanas paradumu dati, nolūkā sagatavot individualizētus piedāvājumus”*. Tāpat Vēstulē norādīts, ka informācija par iespēju pieteikties iegūt neierobežotu datu patēriņu par papildus maksu 2,50 EUR mēnesī līdz 2020.gada 31.decembrim tika nosūtīta tikai klientiem, kas nebija atteikušies no tiešo mārketinga ziņu saņemšanas. Ņemot vērā Vēstulē norādīto, nav iespējams viennozīmīgi secināt, ka personas datu apstrāde tika veikta tikai tiem klientiem, kuri bija piekrituši saņemt piedāvājumus atbilstoši Privātuma politikai, izmantojot tā saucamo “opt-in” pieeju, nevis piemērojot “opt-out” sistēmu un sūtot piedāvājumus tiem klientiem, kuri nebija atteikušies no piedāvājumu saņemšanas.

Inspekcija ņem vērā Vēstulē norādīto, ka Tele2 nav saņēmis datu subjektu sūdzības par saņemtajiem komerciālajiem paziņojumiem, kā arī to, ka arī Inspekcija par minēto gadījumu datu subjektu sūdzības saņēmusi nav.

Tele2 norādītais nolūks informācijas par klientiem apstrādei (tai skaitā klientu noslodzes datu apstrādei) bija tieši saistīts ar Tele2 lēmumu vienpusēji grozīt līguma nosacījumus vienai klientu grupai (personām, kas patērēja vairāk kā 100 MB datu), kā arī piedāvāt līguma grozījumus klientiem kuri 100 MB datu nebija patērējuši.

⁴ Pieejams: http://ec.europa.eu/newsroom/article29/item-detail.cfm?item_id=623051

Konkrētājā apstrādē attiecībā uz abu nosacīto personas datu apstrādes virsnolūku sasniegšanu var izdalīt trīs galvenos personu datu apstrādes etapus:

1. Informācijas apkopošana no Tele2 iekšējām sistēmām.
2. Automatizēta lēmuma pieņemšana par personas statusu attiecībā uz grozījumiem līguma nosacījumos.
3. Informācijas par līguma nosacījumu izmaiņām/iespējamām izmaiņām paziņošana klientiem.

Ņemot vērā Inspekcijas apkopoto informāciju un šajā vēstulē iepriekš sniegto skaidrojumu, 1.etapā Tele2 bija pienākums ievērot Regulas un Elektronisko sakaru likuma 70.panta nosacījumus (ņemot vērā, ka informācijas apkopošanai tika apkopota informācija par noslodzes datiem), pie kam, ievērojot Tele2 nolūku, noslodzes datus varēja apstrādāt tikai ar priekšnoteikumu, ka saņemta iepriekšēja klienta piekrišana.

Iespējamā Regulas 6.panta 1.punkta b) un c) apakšpunkta piemērošana apstrādei šajā etapā nav pamatota, jo normatīvie akti nenosaka Tele2 pienākumu grozīt (tie nosaka līguma sastāvdaļas un abonenta tiesības līguma grozījumu gadījumā (Elektronisko sakaru likuma 22.pants), nevis pienākumu veikt aktīvus pasākumus līguma grozījumu veikšanai) līgumu, pienākums grozīt līguma nosacījumus neizriet arī no Tele2 ar klientiem slēgtā līguma. Līdz ar to secināms, ka darbības tiek veiktas Tele2 komerciālo interešu sasniegšanai.

Attiecībā uz iespējamu Regulas 6.panta 1.punkta f) apakšpunkta piemērošanu apstrādei šajā un citos datu apstrādes etapos Inspekcija skaidro, ka, tā kā no Regulas 47. apsvēruma izriet, ka “personas datu apstrādi tiešā mārketinga nolūkos var uzskatīt par veiktu likumīgu interešu labā”, ir jāatgādina, ka pārziņa vai trešās personas, kurai dati tiek izpausti likumīgo interešu pastāvēšana, ir tikai pirmais no trim kumulatīvajiem nosacījumiem, kas jāizpilda, pirms datu pārzinis var paļauties uz Regulas 6. panta 1. punkta f) apakšpunktu kā atbilstošu tiesisko pamatu. Kā atzīmēja Darba grupa, Regulas 6. panta 1.punkta f) apakšpunktu automātiski nepiemēro tikai tāpēc, ka pārzinim vai trešajai personai ir likumīgas intereses.⁵ Saskaņā ar Eiropas Savienības tiesas judikatūru datu pārziņiem ir pienākums demonstrēt:

- 1) personas datu apstrādātāja vai trešās personas vai personu, kam dati tiek atklāti, likumīgu interešu ievērošana;
- 2) personas dati ir jāapstrādā izvirzīto likumīgo interešu aizsardzībai; un
- 3) datu subjekta intereses vai pamattiesību un brīvību aizsardzība nav pārsvarā par personas, kas veic datu apstrādi, interesēm⁶

Inspekcija uzskata, ka, veicot nepieciešamo likumīgo interešu līdzsvarošanu, bija nepieciešams ņemt vērā, ka apstrādes darbības faktiski skar datus, kuru apstrādi gadījumos, kad nav saņemta datu subjekta iepriekšēja, skaidra un nepārprotama piekrišana, likumdevējs ir stingri ierobežojis ar Elektronisko sakaru likuma 70.pantā noteikto. Līdz ar to Tele2 izvēlētais Vēstulē norādītais tiesiskais pamats (6.panta 1.punkta f) apakšpunkts) nav piemērots atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam.

Konkrētās personu datu apstrādes ietvaros Inspekcija neuzskata par lietderīgu veikt analīzi par personas datu apstrādes 2.etapu.

Attiecībā uz personas datu apstrādes 3.etapu Inspekcija konstatē, ka otrā virsnolūka sasniegšanai nosūtītā īsziņa ir uzskatāma par tiešā mārketinga paziņojumu. Inspekcija konstatē, ka īsziņa un tās sūtīšanas nolūks atbilst Informācijas sabiedrības pakalpojuma likuma 1.panta pirmās daļas 3.punktā norādītajai komerciāla paziņojuma definīcijai. Līdz ar to, sūtot īsziņu, Tele2 bija pienākums ievērot Informācijas sabiedrības pakalpojuma likuma 9.panta ierobežojumus.

Inspekcija secina, ka Tele2 sniegtā informācija norāda uz uzņēmumā ieviestu praksi piemērot Informācijas sabiedrības pakalpojuma likuma 9.panta otrajā daļā ietverto izņēmumu arī

⁵ Darba grupas 2018.gada 6.februāra vadlīnijas Nr.WP251 automatizētai lēmumu pieņemšanai un profilēšanai

⁶ Skatīt Eiropas Savienības Tiesas 2019.gada 11.decembra spriedumu lietā C-708/18, Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA, 40.paragrāfu, un 2017.gada 4.maija spriedumu lietā Nr. C-13/16, Rīgas satiksme, 28.paragrāfu

tādu komerciālo paziņojumu sūtīšanai, kas netiek veikti ar elektroniskā pasta starpniecību. Inspekcija konstatē, ka šāda interpretācija neatbilst Informācijas sabiedrības pakalpojumu likuma frāzējumam, līdz ar to Vēstulē norādītais kritērijs “nav atteikušies no tiešā mārketinga ziņām” neliecina par Regulai atbilstoša piekrišanas iegūšanas mehānisma un Informācijas sabiedrības pakalpojumu likumam atbilstošas komerciālu paziņojumu sūtīšanas prakses piemērošanu konkrētās datu apstrādes ietvaros.

Līdz ar to informācijas sākotnējā atlase abu identificēto datu apstrādes virsnolūku sasniegšanai, kā arī tiešā mārketinga ziņu sūtīšana klientiem, tika veikta bez atbilstoša tiesiskā pamata un neievērojot saistošās Regulas, Elektronisko sakaru likuma un Informācijas sabiedrības pakalpojuma likuma normas.

Ņemot vērā to, ka konstatētās neatbilstības attiecas uz Regulas pamatprincipu ieviešanu, kā arī to, ka Tele2 nav saņēmusi datu subjektu sūdzības vai iebildumus par datu apstrādi, kā arī to, ka Inspekcijas rīcībā nav informācijas par citu Regulas un speciālo normatīvo aktu prasībām neatbilstošu personas datu apstrādi Tele2 informācijas sistēmā, **Inspekcija, pamatojoties uz Regulas 58.panta 2.punkta “b” apakšpunktu, izsaka rājienu Sabiedrībai par veikto personas datu apstrādi, veicot sākotnējo klientu datu atlasī, un tiešā mārketinga paziņojumu nosūtīšanu klientiem bez Regulai atbilstoša tiesiska pamata.**

Lēmums tiks paziņots Tele2, nosūtot to parakstītu ar drošu elektronisko parakstu. *Saskaņā ar Fizisko personu datu apstrādes likuma 24.panta otro daļu, Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 76.panta pirmo un otro daļu, 79.panta pirmo daļu un Tieslietu padomes 2018.gada 5.marta lēmumu Nr.307 “Par tiesām, to darbības teritorijām un atrašanās vietām” šo lēmumu var apstrīdēt viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās dienas Administratīvās rajona tiesas attiecīgajā tiesu namā.*

APL 70.panta pirmā daļa nosaka, ka, ja ārējā normatīvajā aktā vai pašā administratīvajā aktā nav noteikts citādi, administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam. Saskaņā ar APL 70.panta pirmo un otro daļu un Paziņošanas likuma 9.panta 1.¹ daļu administratīvais akts uzskatāms par paziņotu otrajā darba dienā pēc tā nosūtīšanas.

Direktore

J.Macuka

[...]

IZRAKSTS PAREIZS